

שובב אמי'ת, יוסי זה!

בדיחת העבוע

יצחק נכון האשים השבוע את ממשלת רבין בפומבי בכך שהיא גורמת לאסון לאומי. מפני שאינה מקדישה את המשאבים הדרושים לביטחון ולחינוך. אין ספק שהוא נמצא כבר ברגל אחת מחוץ למיפלגה. ובחצי רגל בחוץ מיפלגתו של ייגאל ידין.

מאיר עמית הכריז בראש-חוצות שמדינה זו סובלת מחוסר-מנהיגות, ושהיא זקוקה באופן דחוף למנהיג אמיתי. כמו למשל, מאיר עמית. קשה להאמין שהוא יצרף את עצמו לאותה ממשלה בלתי-מנהיגה, במהדורה מנופחת עוד יותר.

הממשלה הנוכחית, שכל אחד מחבריה מו"שך לכיוון אחר, יכולה להתקדם רק בזחילה. הממשלה המוצעת לא תוכל אף לזחול.

בן שזחן פיתרון זול - יחסית. עוד שמזנה שרים, כמה זה כבר עולה? שמזנה משכורות יותר גבוהות. שמזנה מפני ניות-סאר נוספות. שמזנה נהגים. שמזנה לשי בות, מזכירות, מלפונים, ניירות.

לא נורא. כפיתרון לכל בעיות המדינה. זהו מחיר נמוך למדי.

הצרה היא שאלה הם שמזנה אנשים דינאמיים. כל אחד מהם ירצה לעסוק במשהו. משהו זה יעלה כסף - מיליון פה, מיליון שם. וארטיסטי זה יצטבר למיליארד נוסף.

אבל אם זהו הפיתרון לבעיות האומה הישראלית בשעת-משבר זו - נחא. נשלם עוד קצת מס-ערך-מוסף. אם זה מוסיף לערך הממשלה.

כל דבר בעולם עולה בכסף, גם פיתרון-סלא לכל בעיות המדינה.

השאלה היא: מה זה פותר, בעצם? וכאן מתגלה הבדיחה האמיתית שבחלצת יוסי שריד: זהו פיתרון-סלא שאינו פותר כלום.

א מנב, יש כאן פיתרון לשמונה בעיות אישיות. גם זה משהו. הממשלה מוקפת נרגנים ומשמציצים. אחרי שתתגשם הצעתו של יוסי, יהיו שמזנה משי מיצנים פחות.

לפי הסטאטיסטיקה האחרונה של מכון צור"י (ואולי היה זה מכון שחף?) יש במדינה 978.658 אנשים הרוצים להיות שרי-ממשלה. אם תתקבל הצעתו של יוסי שריד, תחול ירידה משמעותית במיספר זה. יישארו רק 978.650 בעיות הטעונות פיתרון.

ליצן וולגארי יותר היה מציע. אולי, להפוך את הכנסת כולה לממשלה, ואת כל האוכלוסייה היהודית הבוגרת לכנסת. בכך יפתרו כל הבעיות במכה אחת. הנרגנים יפסיקו להירג, המשמיצים יחדלו מלהשמיץ. השקט יחזור למדינה. ואפשר יהיה סוף-סוף לתפוס קצת שלווה, לשכב על שפת-הים ולחכות, עד שכל הבעיות המדיניות והכל-כליות יפתרו את עצמן.

אבל ליוסי שריד יש חושי-הומור עדין יותר. הוא נרתע מהגזמות. די לו בחלצה של צירוף ה"א, ברי לחבלים את בעיית הנרגנות-המשי מיצנות.

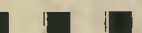

כל בדיחה טובה יש כוונה חינוכית. מה רצה יוסי שריד ללמד אותנו בבדיחה זו?

אם מותר לי לגלות את מכמני-ליבו, הנה מוסר-ההשכל: חידו מדהתיוחם אז עניינה-הגורל של הדי מדינה כאז בעייה פרטית של פדוני או אלמוני! הפסיקו לרוץ אחרי כסאות. משרות וכיבודים!

לא חשוב מי ייכנס לממשלה ומי ייצא ממנה. ההיסי טוריה הישראלית לא תזכור בעוד מאה שנה מי היה שרי העגבניות בממשלה מהשמו.

חבה נישג לדיון רציני על הבעיות האמיתיות של המדינה, הפנימיות והחיצוניות, נציג זו מזו את האלטרנטיבות, נקבל הפרעות הגיוניות - ונתעניי מכד הערבי-רב הזה של עסקנצ'יקים מגוחכים, חמשימיעים מדי וזם הצעות מגוחכות כדי לזכות במותרת בעיתון-ערב.

א ני מקווה שפירשתי נכונה את כוונתו הנסתרת של יוסי. אם לא - אני מבקש את פליחתו.

ומסוכסכת. כאשר השר נבולון המר, נציג גושי-אמונים, צריך להסכים על עתיד קדום עם השר ויקטור שסי-טוב, נציג מס"ם, אין סיכוי שתתקבל החלטה כלשהי. כאשר ראשי-הממשלה בו לשר-הביטחון, וזה משמיץ את ראשי הממשלה, אין הממשלה יכולה לתפקד.

מה הפיתרון בקאריקטורה של יוסי? להוסיף שמונה שרים נוספים, שאינם משי כימים איש עם רעהו, וכולם מתנגדים לשרים הנוכחים.

פי סדר האלף-בית, מציע יוסי לצרף לממשלה הקיימת את האנשים הבאים: אבא אבן, יצחק בן-אהרון, חיים הרצוג, יעקוב חזן, אהרון יריב, יעקוב לוינסקי, יצחק נבון ומאיר עמית.

רשימה מרתקת. מזאת-מחשבת שדי הדי מור מתוחכם.

אבא אבן. בחודשים האחרונים לא הסתיר האיש

יוסי שריד (עם ג'טה לוקה)

השגון הזה את דעתו על יצחק רבין וייגאל אלון. לפיו, שניהם מתאימים בקושי לניהול המועצה המקומית של עקרון.

יצחק בן-אהרון הודיע פעמים רבות, בלשח הבור טה האופיינית לו, והגורמת הנאה כה רבה לעצמו ולי-שומעיו, שהממשלה מובילה לאסון חברתי שירסק את המדינה מבפנים.

חיים הרצוג הוא אדם נחמד מאד. תרומתו להגות המדינית ו/או למעשה המדיני היא עמוד של נייר לבן.

יעקב חזן הוא מוצג ארכיוני מרשים. אם להכניס אותו לממשלה - מדוע לא להכניס גם את גולדה מאיר ושאר הסבתות והסבאים הנחמדים והקסואים של המיפלגה?

אחרון יריב התפטר מן הממשלה, בטרקית זהה, מפני שלא נתקבלו הצעותיו לייעול. אחת מהצעותיו העיקריות היתה לצמצם את מיספר חברי הממשלה. לרכז את הסמכויות בכמה מיניסטריונים יעילים, ולקיים בממשל

לה דיונים קצרים ותכליתיים. יעקוב לוינסקי סירב לקבל את תיקי-האוצר בממשל הנוכחית. עם הקמתה, מסני שסבר כי במיסגרת הקיימת אי-אפשר לספל בשום בעייה ברצינות. רק לץ בעל חושי הומור נדיר יעלה על דעתו איש זה יכה, בממשלה אחת, לצידו של שרי-האוצר יהושע רבינוביץ. שבו הוא רואה הדיט כלכלי (ואספר גם לאיית את המילה אחרת).

הו פריק ישן של ויליאם שקספיר. כאשר הטרגדיה מתקרבת לשיאה, ולב הצופה מתכווץ בחרדה, מופיע על הבמה מוקיון כלשהו, ומספק אינטרמצו היתולי.

יש לברך את חבריה-פנסת יוסף שריד על כי התנדב למלא תפקיד זה כטרגדיה הישי-ראלית.

הצופה הישראלי אחוז חרדה. הממשלה חדלה לתפקד. על גבולנו הצפוני והמיוחזי הולכת וקמה סוריה-רבתי, בעזרתם העליוה של יצחק רבין ושות'. הכל יודעים שתוך כמה חודשים תקום בארצות-הברית ממשלה שתכריח את ישראל לוותר מאונס ובחניגם את הוויתורים שיכולנו לקבל עבורם תמורה עצומה. אילו הצענו אותם מרצוננו. בגופנו הכלכלי תופח הסרטן של ההון השחור, בעוד שהממשלה מכה על ראשו באלת-הגומי של מס-ערך-נוסף. מיטענים של חומרי-הנפט החברתי מתפוצצים פעם בתקופה ופעם בראש-העיק, ובורר שבאחד הימים יתפוצץ המצבור כולו בזבנג אדיר. גושי-אמונים מפר בגלוי את מרות השליטון הדמוקרטי, והממשלה עומדת מולו חסרת-אונים ומכות-פחד.

ברגע כזה היה שקספיר מעלה על הבמה את המוקיון, כדי להשמיע כמה רעיונות מצחיקים, שיפיגו לשעה קלה את המתח.

אין ספק שיוסי שריד נחון בחוש דרמאטי אמיתי. הוא עלה על הבמה ברגע הנכון, בעיתות מרויך להפליא, והציג את הצעתו המשעשעת.

הוא מצא את התשובה לכל הבעיות. את תרופת-הסלא לכל החוליים: יש לצרף לממשלה עוד שמזנה שרים.

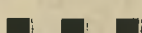
רגע קמ התפתי לחשוב שח"כ שריד התכוון לי-הצעתו ברצינות.

אבל מייד תפסתי את העניין, ופרצתי בצחוק בריא. אה, כמוכן, ליוסי שדנו יש חושי-הומור נדיר. הוא הציע את הצעתו כבדיחה. זהו אחד ממעשי-הקונדס שלו. בדיוק כמו הצעתו, לפני כמה חודשים, שי צה"ל יפלוש ללבנון כדי לדכא את המוסלמים ואש"ף. או כמו הצטרפותו למישוקי "הסמבה בכנסת", כאשר מצא מאפיה תחת כל כיסא ופרוטקטן מאחרי כל ארון.

לא יוסי תתלוצץ. והוא בוודאי התפעע בצחוק כאשר קרא את הצעתו בעיתונים, תחת כותרות של קידוש-הלבנה, בתוספת תגובות חיוביות של "פרשנים מדיניים" ו"כתבים לענייני מיפלגות" ועוד אנשים רציניים כאלה. שהוא הדליף להם את הדברים ושלא תפסו שזו בדיחה. שובב אמי'ת, יוסי זה. ליד-פלא מבריק.

ואיזו ענווה! ברגע שחבנתי את העניין לאשרו מחקתי את הסיפיה

8. ורשמתי במקומה את הסיפיה 9. אדם המסוגל לתמציא בדיחה עזומית כזאת, מגיע לו שיעניסו גם אותו לממשלה.

תכן שלא כל הקוראים תפסו מייד שזוהי בדיחה. אולי חשב מישהו שזה רציני. אולי מוצא יוסי המיסכן את עצמו במצבו של לץ שהשמיע זה עתה בדיחה מתוחכמת - חנה עומדים סביבו השומעים בהבעות פנים רציניות, וממתניגים לעוקץ.

מזב מבריק, לכל הדיעות. לכן, אף כי איני אוהב להסביר בדיחות, אקבל הפעם את התפקיד על עצמי.

מצחק נורא. קיראו את ההצעה שנית, ותיווכחו מייד לדעת שאינה יכולה להיות רצינית!

צחקו, רבותי, צחקו!

בדיחה טובה דומה לקאריקטורה. היא מעוותת את המציאות על-ידי הגזמת פגמים אמיתיים. אם יש לגולדה מאיר אף גדול במיקצת, מעניק לה הקאריקטוריסט את אף-המאיר של סיראנו דה-ברבוראק. אם אונגו של יהושע רבינוביץ בולטות קימעה, הוא נראה בקאריקטורה דומה לשפן.

כך עשה גם יוסי בקאריקטורה שלו. הוא הסתכל בממשלה הנוכחית, וראה שהיא נפוחה